

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010294
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6816010294.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného L. L., za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 21. mája 2020 o odvolaní obžalovaného L. L. proti rozsudku senátu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/147/2016 zo dňa 02. 03. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/147/2016 zo dňa 02.03.2020 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods.3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného L. L., nar. XX.XX.XXXX v P.,

podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody obž. L. L. z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom senátu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/147/2016 zo dňa 02. 03. 2020, bol obž. L. L. uznaný za vinného v bode 1), 2) rozsudku za pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a v bode 3) rozsudku za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a/ Tr.zák. a na § 139 písm. c/ Tr.zák. Trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil tým, že

1/

v období od 23. 11. 2015 do 08. 12. 2015 v byte na ulici Z. XXXX/X v E. po tom, čo sa dozvedel, že jeho matka N. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Z. XXXX/X podala na neho trestné oznámenie, jej hovoril, aby stiahla trestné oznámenie, že keď ho nestiahne, tak ju zabije, hovoril jej, že je špina, pľul na ňu, hovoril jej, že zničí celý byt, že porozbija nábytok, pretože sa poškodená N. L. bála syna, išla dňa 08. 12. 2015 na políciu a nedala súhlas na trestné stíhanie jej syna,

2/

dňa 30. 01. 2016 v byte na ulici Z. XXXX/X v E. povedal matke N. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Z. XXXX/X, že mu musí stále dávať peniaze, že ho nezaujímajú, kde ich zoženie a že pokiaľ mu peniaze nedá, že ju zabije, vulgárne jej nadával, povedal jej, že či chce, aby jej všetko zničil, následne na to vyhádzal zo skrine v obývacej izbe veci a s nožom v ruke jej povedal, že ide prepichnúť všetky pneumatiky na aute a odišiel preč, následne poškodená N. L. zo strachu z bytu odišla,

3/

v období od 08. 12. 2015 do 17. 12. 2015 v byte na ulici Z. XXXX/X v E. sa opakovane vyhrážal matke N. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Z. XXXX/X, pretože jej neveril, že nedala súhlas na jeho trestné sťaženie, spýtal sa jej, či má zničiť celý byt, chodil po byte s nožom v ruke, hovoril jej, že ak bude niekto zvoníť, aby neotvárala dvere, že ju zabije, týmto konaním vzbudil u poškodenej N. L. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v súvislosti s vinou obžalovaného prihliadol jednak na samotné doznanie obžalovaného, ktorý vykonal na hlavnom pojednávaní, ako aj na ďalšie vykonané dôkazy, najmä výpoveď poškodenej N. L., svedkyne I. W., svedka B. W., svedkyne Q. L., ako aj ďalších vypočutých svedkov a taktiež i na základe znaleckých posudkov a to znalkyne z odvetvia psychiatrie M. M. M., ďalej znalkyne z odvetvia psychológie O. J. Z., znalcov z odboru zdravotníctva M. E. M., M. O. Z. a taktiež znalcov z odvetvia psychiatrie, ako i ďalších vykonaných dôkazov, ktoré bolo riadnym spôsobom vykonané na hlavnom pojednávaní a ktoré sú podrobne rozvedené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k uloženému trestu, voči ktorému výrok podal odvolaný obžalovaný, prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že pri ukladaní trestu vzal v úvahu, že obžalovaný sa v bodoch 1) až 3) rozsudku dopustil viacerých trestných činov a to viacerými skutkami, z ktorých jeden trestný čin je kvalifikovaný ako zločin a druhý ako prečin a preto obžalovanému ukladal úhrnný trest odňatia slobody v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr.zák. S poukazom na podrobné oboznámenie predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného a to vo veci 2T/147/2016 senát konštatuje, že v danom prípade nemohol obžalovanému uložiť trest súhrnný, ale iba trest úhrnný, vzhľadom na dobu, kedy došlo k páchaniu trestnej činnosti, ktorá bola predmetom rozhodovania prvostupňového súdu. V prípade obžalovaného potom predseda senátu v odôvodnení rozsudku konštatuje, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to že sa doznal k trestnej činnosti a svoje konanie oľutoval. Rovnako tak vzal v úvahu prvostupňový súd i podnet úradu špecializovanej prokuratúry, ktorý navrhol vzhľadnú zváženiu poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného z dôvodu, že obžalovaný usvedčoval zo závažnej trestnej činnosti iné osoby aj v iných trestných veciach, ktoré dozoruje Úrad špeciálnej prokuratúry, GP SR. Vo vzťahu k tomuto návrhu senát konštatuje, že v daných veciach tieto nijako nesúvisia s prejednávanou trestnou vecou a preto senát nemohol uvažovať o poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr.zák. Navyiac prihliadol i na súčasne prebiehajúce konanie, kedy obžalovaný najmä spočiatku prípravného konania, taktiež i dokazovania na súde svojimi obštrukciami sám predlžoval priebeh trestného konania. Ďalej predseda senátu v odôvodnení rozsudku konštatuje, že v prípade obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák. a to že spáchal viac trestných činov a preto celkovo konštatuje pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako vyrovnaný, preto ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 4 do 10 rokov, pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s tým, že takto uložený trest považuje za dostatočný na to, aby bol dosiahnutý účel trestu, ako i výchovné pôsobenie na obžalovaného s tým, že takýto trest postačuje i na ochranu spoločnosti pred ďalším konaním obžalovaného. Záverom písomných dôvodov odvolania konštatuje, že poškodená N. L. si neuplatnila nárok na náhradu škody a preto ani senát o náhrade škody nerozhodol.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie samotný obžalovaný, ktoré neskôr doplnil prostredníctvom svojho vlastného písomného podania. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uvádza, že podáva svoje odvolanie proti výroku o treste, ktoré zdôvodňuje tým, že

predchádzajúcim rozsudkom OS Revúca, sp.zn. 2T/177/2014 bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov. V prípade, ak by mu bol uložený ďalší trest v trvaní 4 rokov, celkový trest by predstavoval 8 rokov a 8 mesiacov, čo považuje za veľmi prísny trest. Vyslovuje názor, že už v priebehu výkonu prvého trestu, t. j. trestu, ktorý v súčasnosti vykonáva a to trest 4 roky a 8 mesiacov, už tento trest splnil svoj účel, nakoľko sám obžalovaný svoje správanie veľmi zásadne prehodnotil, uvedomil si tiež, ako sa má správať do budúcnosti s tým, že má 34 rokov a uvedomil si, čo spravil a v prípade, ak by sa vrátil čas, určite by sa nedopustil trestného činu, ktorý úprimne ľutuje a hanbí sa za to, čo v minulosti spravil. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu, sp.zn. 2T/147/2016 z 2.3.2020 s tým, aby odvolací súd zrušil tento rozsudok vo výroku o treste a aby sám rozhodol s tým, že ponecháva na zvážení odvolacieho súdu, či v danom prípade neprichádza do úvahy súhrnný trest odňatia slobody, resp. aplikácia možnosti mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody a to vzhľadom na pomery páchatel'a, nakoľko použitie základnej trestnej sadzby je podľa jeho názoru neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Záverom písomných dôvodov svojho odvolania uvádza, že žiada, aby krajský súd dôsledne preveril jeho argumentáciu s tým, že sám už pochopil nový zmysel života, chce si nájsť prácu, založiť si rodinu a žiť bezproblémovo.

V ďalšom písomnom podaní, ktoré nazval obžalovaný žiadosť o zastavenie trestného stíhania, možno toto podanie považovať za doplnenie dôvodov odvolania. Obžalovaný v tomto podaní v podstate opakuje dôvody zo svojho odvolania s tým, že sa domáha zastavenia trestného stíhania, pričom cituje viaceré stanoviská a rozhodnutia súdov v iných trestných veciach.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol s tým, že rozsudok prvostupňového súdu považuje tak vo výroku o vine ako aj o uloženom treste za zákonný a správny.

Naproti tomu obhajca obžalovaného aj samotný obžalovaný na verejnom zasadnutí konštatovali, že v priebehu výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný zásadným spôsobom zmenil svoj postoj k žalovanej trestnej činnosti a aj spolupráca s obžalovaným je v súčasnosti korektná. Obžalovaný si uvedomil svoje chyby z minulosti a predchádzajúci trest podľa názoru obhajcu obžalovaného splnil už svoj účel. Navrhuje preto v prípade obžalovaného zvážiť použitie inštitútu upustenia od potrestania. Samotný obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že s mamou už bol v telefonickom kontakte, vo výkone trestu je spokojný, pracuje na upratovaní, je mu ľúto, čo sa stalo v minulosti a pridrižiava sa toho, čo uviedol jeho obhajca ako aj svojich písomných podaní.

Na základe podaného odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že vo vzťahu k uloženému trestu je odvolanie obžalovaného dôvodné a to vzhľadom na možnosť aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr.zák., na okolnosti prípadu, ako i pomery páchatel'a.

V prípade okolností prípadu ide o všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pomery páchatel'a sa naproti tomu týkajú jeho osobnostného hodnotenia, ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu a tiež i okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Tieto pomery musia byť zjavné, pričom súčasne i trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Krajský súd poukazuje pritom na viaceré skutočnosti, ktoré vzal pri rozhodovaní o aplikácii ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. v prípade obžalovaného v úvahu. V tejto súvislosti akcentuje krajský súd nasledujúce skutočnosti. Prvou a to najpodstatnejšou skutočnosťou je doterajší výkon trestu odňatia slobody v prípade predchádzajúceho odsúdenia, ktorý zjavne naplňa svoj účel trestu. Obžalovaný nielenže prehodnotil svoje správanie sa, kedy spočiatku prípravného konania, ako i dokazovania na súde atakoval všetky orgány činné v trestnom konaní, vrátane súdu. Po vykonaní podstatnej časti predtým uloženého trestu je zjavné, že obžalovaný si uvedomil svoje predchádzajúce chybné správanie a to i vrátane páchania trestnej činnosti, ktorá sa mu v tomto konaní kladie za vinu. Svedčí o tom nielen skutočnosť, že na záver konania na súde sa obžalovaný doznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Svedčia o tom jeho postoje pri vedení hlavného

pojednávania, taktiež i verejného zasadnutia, najmä však krajský súd akcentuje skutočnosť, ktorá vyplýva z podnetu Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR z 20.01.2017, adresovanej Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici (č.l. 720-721), z ktorého podnetu vyplýva, že obžalovaný v minulosti aktívne spolupracoval s Úradom špeciálnej prokuratúry, GP SR pri odhaľovaní a dokazovaní trestnej činnosti a to za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy. Sám prokurátor v tomto smere iniciuje poskytnutie benefitov pre obžalovaného, ktoré prislúchajú v zmysle možných ustanovení Tr.zákona, resp. Tr. poriadku. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vzhľadom na to, že toto aktívne konanie obžalovaného v inej trestnej veci sa netýkalo dokazovania v jeho trestnej veci, rozviedol, prečo v danom prípade nebolo možné použiť poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. n/ Tr.zák. S touto argumentáciou prvostupňového súdu sa i krajský súd stotožňuje, avšak krajský súd poukazuje, že táto skutočnosť, na ktorú poukazuje prokurátor ÚŠP svedčí o zmene postoja obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody a svedčí o výchovnom pôsobení uloženého trestu. Z uvedeného dôvodu preto na túto skutočnosť prihliadol pri aplikácii ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. i Krajský súd v Banskej Bystrici.

Ďalej krajský súd poukazuje na skutočnosť, že od spáchania trestnej činnosti do konečného rozhodnutia uplynul už pomerne dlhší čas. Konštatuje tiež, že výchovné pôsobenie predchádzajúceho trestu v prípade obžalovaného nabralo správny smer a že obžalovaný si sám vo výkone trestu postupne vytvára podmienky na možné podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody do budúcnosti. To sú všetko konkrétne skutočnosti, v kontexte ktorých prípadne ďalší uložený trest, hoci na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, sa môže javiť i vzhľadom na skutočnosť, že predmetom rozhodovania boli rodinné konflikty, ktoré sa uskutočnili medzi obžalovaným a poškodenou, ako neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje podľa názoru krajského súdu i trest kratšieho trvania. V tomto smere potom krajský súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, kde trest v trvaní 1 a pol roka za predmetnú trestnú činnosť po aplikácii ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. považuje krajský súd za primeraný, t. j. taký, aby mohol splniť účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr.zák.

Vzhľadom tiež na skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade treba posudzovať konanie obžalovaného ako tzv. nepriamu recidívu, i zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia považuje krajský súd za správny a preto v tomto smere ponechal rozhodnutie prvostupňového súdu o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za nedotknuté.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody preto senát krajského súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.